

MỘT ĐÊM GIÔNG BÃO

27/11/2018

HỒ HẢI ĐĂNG

$\text{♩} = 62$

Một đêm giông bão ta nhớ nơi làng quê một ngôi nhà cũ mái ngói xưa úa
màu. Giờ đây không biết những đêm gió mưa có hay rơi vào ướn cả bên
hiên. Một đêm giông bão ta nhớ sao mẹ cha giờ đây già yếu qua tháng năm vất
vả. Nhiều đêm mưa gió ở nơi chốn xa biết chăng cha mẹ có ngủ được hay
không? Một mình trong đêm bão giông nằm nghe mưa cứ rơi, lòng ta
nhớ ngày thơ bé ấm êm gia đình những đêm mưa. Từ ngày ta đi rất xa nhà ta
thêm vắng thưa. Giờ nơi đó mùa mưa gió thấy thương cha mẹ hiu hắt lạnh
lòng. Lòng ai không nhớ khi bước chân xa nhà? đời trăm ngàn hướng đâu biết nơi bến
bờ. Này ai hãy nhớ dù đi chốn nao ấm êm nào bằng được ở cạnh mẹ cha.